

[Himmelstrup.]

imødekomme et berettiget Krav fra Rigsdagen.

Naar den højtærede Minister forsøgte at skyde mig i Skoene, at jeg havde komplimenteret Administrationen for den Hurtighed, hvormed den havde besvaret de stillede Spørgsmaal, vil Tidenden udvise, at jeg har sagt, at vel er de besvaret hurtigt, men ogsaa daarligt og ufuldstændigt. Jeg vilde have foretrukket, at Administrationen havde taget sig noget længere Tid og saa havde besvaret Spørgsmaalene paa forsvarlig Maade. Det er netop det, som ikke er sket, og jeg vil gerne tilføje, at ved de Forsøg, som Udvalget gjorde paa at faa supplerende Oplysninger fra den højtærede Finansminister under det Samraad, Udvalget havde med ham, lykkedes det os ikke at faa saadanne.

Derfor maa jeg erklære mig ude af Stand til at forstaa en meget væsentlig Del af det, den højtærede Finansminister fremførte, nemlig den Forklaring, Ministeren forsøgte at give vedrørende de Beløb, der er opført i Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag. Forholdet er dog dette, at den højtærede Finansminister i sin Fremsættelsestale den 7. Marts — det findes i Folketingstidenden Sp. 3241—42 — netop sagde, at disse Afgiftslove, som der er Tale om her, regnes at kunne give et Beløb af 52 Mill. Kr., og med dette Beløb er de medregnet i Finanslovforslaget. Naar der saa paa Grund af det Underskud, der fandtes ved Finanslovforslagets Overgang til tredje Behandling, og paa Grund af de Forskydninger baade paa Indtægtssiden og paa Udgiftssiden, som har fundet Sted siden da, ud over de 52 Mill. Kr. endnu kommer til at mangle 15½ Mill. Kr., som Finansministeren søger dækket ved sit Forslag om direkte Beskatning, saa er alt dette i Virkeligheden, som det skal være.

Men saa er det, jeg siger, at naar det nu viser sig, at det foreliggende Lovforslag efter alle Solemærker at dømme vil give ikke 52 Mill. Kr., men skal vi sige 57—58 Mill. Kr. — af den simple Grund, at 3—4 af de Poster, som findes opført i Bemærkningerne, og som tilsammen giver de 52 Mill. Kr., som Finansministeren skal bruge, er anslaaet for lavt, Benzinen med en 4—5 Mill. Kr. for lavt, Kaffesurrogater med en lille Million Kroner for lavt, Tillægsafgiften paa Sukker ogsaa med en lille Million Kroner for lavt, og der maaske ogsaa er andre Poster, hvor noget lignende er Tilfældet —, kan jeg med min bedste Vilje ikke forstaa, hvorfor Ministeren, naar han nu tilstræber Balance, og hvis han regner med, at han kan faa de

15 Mill. Kr. paa den direkte Beskatning, saa ikke er i Stand til at formindske det Beskatningsbeløb, der her er Tale om at faa ind enten paa den Maade, som jeg har foreslaaet, nemlig ved at overføre noget af Benzinafgiftens Provenu til Kommunerne eller ved at lade Toldloven af 15. Oktober glide ud.

Naar den højtærede Minister spørger mig, om vi er parate til at lade den forsvinde, maa jeg dertil sige, at vi har ikke stemt for den. Vi stemte mod den i 1932 og agter heller ikke at stemme for den i Dag. Jeg har en Mistanke om, at Finansministeren beholder hele Benzinbeløbet og gør ligesaa paa de andre Omraader, hvor der utvivlsomt er budgetteret for højt, idet Finansministeren finansielt i Virkeligheden vil kunne undvære denne Lov.

Det er alle disse Tvivlsspørgsmaal, som Finansministeren burde have givet os Tid til at undersøge i Udvalget. Det er beklageligt, at vi ikke fik det. Vi kunde have sparet megen Tale her, hvis vi havde faaet den fornødne Tid dertil.

Den højtærede Finansminister spurgte mig, om vi havde Indvendinger at gøre paa andre Punkter. Dertil skal jeg sige, at Ministeren har ikke levnet os fornøden Tid til at undersøge Enkelthederne, saaledes at vi kan være i Stand til at give et positivt Svar herpaa. Derfor indtager vi det Standpunkt, som er det eneste forsvarlige, nemlig at sige, at vi vil ikke have noget Ansvar for dette Lovforslags Vedtagelse. Det vil vi overlade til de Folk, der har Dristighed til, i Virkeligheden uden Kendskab til Enkeltheder i det, det drejer sig om, at stemme for Lovforslaget.

Jeg gentager, at jeg beklager i og for sig dette, for jeg finder det rimeligt, at Driftsudgifter dækkes af Driftsindtægter; men man bør kunne forstaa, at vi ikke tør overlade den nuværende Regering at tilvejebringe disse Indtægter ganske, som det passer den. Hvis vi skal have noget Ansvar, vil vi være med til at bestemme, hvorledes disse Beløb skal tilvejebringes. Denne Medbestemmelsesret har vi ikke faaet paa Grund af de Arbejdsvilkkaar, der er budt os. Derfor afholder vi os fra at stemme med Hensyn til hele Komplekset.

Drachmann: Naar det ærede Medlem Hr. Himmelstrup taler om de Parter, der har Dristighed nok til at stemme for Forlængelsen af Gyldigheden af dette Kompleks af Lovforslag uden at kende Enkeltheder, vil jeg dog gerne sige, at Partiet Venstre jo har stemt for det allermeste